

Når det gælder fiskeri- og handelsaftaler – vi kan f.eks. tage rejespørgsmålet – er der selvfølgelig mange områder, hvor Færøerne og Grønland har samme interesser og derfor ikke kan vælge hver sin vej.

Det fastsættes også her ved lov, at vi ikke kan handle på egne vegne i forsvars- og sikkerhedspolitiske aftaler. Det slås fast, at de danske myndigheder skal konsulteres både forud, under og efter forhandlinger. Derudover slås det fast i § 1, stk. 5, at de danske myndigheder stadig har beføjelse til at indgå, forhandle og opsiges de aftaler, som Færøerne måtte have interesse i.

Grunden til, at vi siger, at det er et tilbage-skridt, er, at det her for første gang er skåret ud i pap i lovgivningen, at der sættes klare begrænsninger for den udvidelse af vores beføjelser, som vi har forsøgt at opnå. Det skaber grobund for unødvendige konflikter; det løser ikke nogen bånd, men binder nye bånd i vores internationale handlemuligheder og vores selvstændighedsproces.

Det, der kunne se ud, som om man giver med den ene hånd, hales rigeligt ind med den anden. Man fastsætter gennem alle paragrafferne og ikke mindst i bemærkningerne de danske myndigheders beføjelser og den danske regerings grundlovsopfattelse af, hvad man kan og ikke kan. Det må jeg protestere imod.

Den konstruktive løsning på denne sag ville være, at det danske Folketing og regeringen sagde: Vi accepterer og støtter de færøske selvstændighedsbestrebelsers, og de færøske myndigheder indgår de aftaler i det internationale samfund, som de har behov for; vi samarbejder om det, der er fælles, men der, hvor vi ikke har fælles interesser, må vi kunne indgå vores egne aftaler. Det ville være et bud på globaliseringen, det ville ikke være et nyt hjemmestyre, og det ville ikke være en ny parkering af de færøske selvstændighedsbestrebelsers.

Verden er i forandring, nye demokratier tager form, og nye forpligtende internationale samarbejdsformer opstår. Ligestilling, demokrati, ligestyret, menneskerettigheder og folkeret anerkender de fleste i dag som grundlæggende værdier og rettigheder uanset befolkningsantallet, landenes størrelse eller deres økonomiske formåen. Uden et direkte og forpligtende internationalt samarbejde risikerer lande og folk at falde bagud i udviklingen og falde bagud i globaliseringen både økonomisk, socialt, demokratisk og kulturelt.

Danmark står ellers altid internationalt som frontkæmper for disse grundværdier og støtter selvstændighedsbestrebelsers, uafhængighed og ligeværdigt samarbejde rundt omkring i verden, og det burde også ske her.

Tjóðveldisflokkurin kan derfor ikke støtte forslaget, som det ligger, og Tjóðveldisflokkurin vil i udvalgsarbejdet forsøge at få belyst alle aspekter og fremsætte nødvendige ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne for det første bede hr. Høgni Hoydal – han bruger hele tiden ordet vi – om over for Folketinget og dermed også det danske folk at bekræfte, at hr. Høgni Hoydal ikke taler på Færøernes vegne som sådan en slags udenrigsminister eller ambassadør. Det er det første, jeg gerne vil have en bekræftelse på.

For det andet er det nærmest blevet antydet, at der var et demokratisk problem, der blev udtrykt, som om det her blev vedtaget som sådan en tyv om natten. Nu ved jeg ikke, hvordan de forhandlinger er foregået oppe på Færøerne. Jeg ved, at der her er foregået mange forhandlinger til langt ud på natten, som har været fuldt demokratiske, sågar på værtshuse her i nærheden.

Jeg vil altså bede hr. Høgni Hoydal om at bekræfte for det første, at hr. Høgni Hoydal ikke taler på egne vegne, og for det andet, at demokratiet på Færøerne stadig væk er eksisterende. Ellers synes jeg, at vi har et meget stort problem.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg kan bekræfte, at jeg – det tror jeg også fremgik – taler på mit partis vegne og som folketingsmedlem her. Jeg henviste jo til, at der er et flertal i Lagtinget, der har besluttet det her.

Kl. 14.25

Jeg skal ikke tage de konflikter med herved – om det, der skete – men jeg konstaterer, at det, hvis vi sammenligner med den danske EU-debat og de danske EU-folkeafstemninger, jo egentlig handler om, at Danmark i lovgivningen siger, at der nu er nogle områder, der administreres et andet sted.

Det er også det, de her lovforslag handler om for Færøerne. Her skriver man direkte, at der er visse forhold, som vi ikke bestemmer selv, men som det lægges op til Danmark at bestemme. I Danmark har man jo haft debat, oplysning, folkeafstemninger og debatter, måske også om nat-